

Myrmica specioides

Dynrödmyra

Steklar, Myror

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Nära hotad (NT)
B2b(iii)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Hymenoptera (steklar), **Familj:** Formicidae (myror), **Släkte:** *Myrmica* (rödmyror), **Art:** *Myrmica specioides* - dynrödmyra Bondroit, 1918 **Synonymer:** *sydlig rödmyra*

Kännetecken

Arbetare: Längd 3,5–4,5 mm, och

Drottning: Längd 5–5,5 mm. Liknar närmast hedrödmyra *Myrmica sabuleti* och ängsrödmyra *M. scabrinodis* men även mindre rödmyra *M. constricta*. Jämfört med den sistnämnda är sydlig rödmyra mer skrovlig med mindre utpräglad nätstruktur på huvudet samt mer insvängda pannlister. Antennskaftet har en tydligare vinklad böj samt en kraftigare list på baksidan som bildar en platta på antennskaftets översida, från själva böjen och en bit ut. Ryggtaggarna är kortare och pannlisterna mindre insvängda än hos hedrödmyra *M. sabuleti* och ängsrödmyra *M. scabrinodis*, och även petiolus har en annan form. Sedd från sidan är översidan mer välvd, och det brant sluttande partiet längst bak saknas eller är inte lika utpräglat. Sedd ovanifrån är petiolus smalt rektangulär, medan den är kvadratisk hos de båda andra arterna. Antennskaftsplattan har inte samma kraftiga bakåtlutning som hos ängsrödmyra *M. scabrinodis* (max. 30° respektive 45°), och den är smalare än hos hedrödmyra *M. sabuleti*.

Hane: Längd 4–5 mm. Liknar hanen av sandrödmyra *M. rugulosa* och mindre rödmyra *M. constricta* men är något skrovligare och har ofta längre postpetiolus samt lägre petiolus.

Utbredning och status

Sydlig rödmyra förekommer i Västeuropa (inklusive södra England) och från Centraleuropa till Svarta Havet. Norrut sträcker sig utbredningsområdet till Danmark, sydligaste Sverige (flera lokaler i Skåne samt Hällevik i Blekinge) och Norge (öster om Oslofjorden).

Ekologi

Sydlig rödmyra är en värmekrävande art som i Nordeuropa förekommer på glest bevuxen, sandig mark i kusttrakter. Hällevikslokalen kan närmast betecknas som ruderatmark, ett stycke sandmark mellan fritidshus och utsatt för slitage. I Nyehusen finns arten i kantzonen mellan badstrand och tallskog. Arten livnar sig i viss utsträckning av andra myror, i synnerhet gul tuvmyra *Lasius flavus*.

Hot

Det finns förmodligen inget annat hot mot arten på de ställen, där den är funnen och andra ställen där den skulle kunna finnas, än exploatering, något som skulle kunna vara aktuellt i Hällevik.

Åtgärder

Förhindra exploatering av lämpliga lokaler.

Övrigt

Etymologi: *specioides* = trol. ”stilig att se på”; av *species* (lat.) = form, yttre skepnad, prakt, etc., i naturvetenskapligt språkbruk vanligen = art; suffixet *-oides* (gr.).

Uttal: [Myrmika spesioídes].

Litteratur

Collingwood, C. A. 1979. *The Formicidae (Hymenoptera) of Fennoscandia and Denmark*. Fauna ent. Scand. 8: 1–174.

Douwes, P. 1995. Sveriges myror. *Ent. Tidskr.* 116(3): 83–99.

Douwes, P. 2012. *Myrmica specioides* sydlig rödmyra, s. 89. – I: Nationalnyckeln till Sveriges flora och fauna. Steklar: Myror–getingar. Hymenoptera: Formicidae–Vespidae. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.

Kutter, H. 1977. Hymenoptera-Formicidae. *Fauna Insecta Helvetica* 6: 1–298.

Seifert, B. 1988. A Taxonomic Revision of the *Myrmica* Species of Europe, Asia Minor, and Caucasia (Hymenoptera, Formicidae). – *Abhandlungen und Berichte des Naturkundemuseums Görlitz* 62: 1–75.

Seifert, B. 1996. *Ameisen- beobachten, bestimmen*. Naturbuch Verlag, Augsburg.

Författare

Per Douwes 2002 & 2012.